Pregaria.cat

Entrada

Pregària i temps global

Des de fa temps la paraula *global* està de moda. Expressa una dimensió general, com una visió de conjunt, que trenca fronteres i límits convencionals.

Pregar és entrar doncs en una mena de globalitat tant geogràfica com temporal i, fins i tot, transcendent. Pregues i t'uneixes per sobre dels límits nacionals, més enllà del temps arribant a traspassar la mateixa mort.

Encomanes a Déu algú que es viu a l'altra punta del món, fas present el passat i pregues pel germà difunt. Globalització total.

Concretem

Prego avui amb la Bíblia a la mà. En presència del Senyor, que em transcendeix i és immanent en el meu interior. Llegeixo un fragment de l'evangeli, per exemple, *Jesús calma la tempesta*. Aquell escrit passat, que parla d'uns fets il·luminats per la fe de l'Esperit, es fa present en mi. No és una presència purament informativa. És una presència que dóna llum, escalfor, estimació i fe. Sé que és do. Sé que mitjançant aquell antic escrit, en mi es fa actual. Tan actual com que m'ajuda a viure.

I des del present s'obre vers el futur, doncs aquesta fe que es va confirmar en els deixebles i que avui m'ajuda a mirar Jesús no sols com una història sinó com una vida present, aquesta fe s'obre a l'esdevenidor. Porta ja un futur en ella mateixa.

El Jesús d'ahir, és el d'ara i el de demà.

La Bíblia quan ens parla d'un passat fa present a Déu que ens espera en el futur.

La contemplació, la pregària és un present passat i futur, un ara que engloba història i projecte, perquè es centra en Aquell que, vivint la seva història humana, per la seva Pasqua és ara vivent i vindrà definitivament en el futur.

Molta gent això ho ha experimentat de forma senzilla. Diuen: *es que l'evangeli el veig avui en moltes de les coses que em passen o que passen, no saps com m'ajuda a viure, i quina confiança que em dóna Jesús de cara al meu futur!*

Passat, present i futur .....ara!!

Jesús Renau sj